

Ef 3,14.-21.

14 Proto klekám na kolena před Otcem,

15 od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod, a prosím,

16 aby se pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil `vnitřní člověk`

17 a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce

18 mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka:

19 poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží.

20 Tomu pak, který působením své moci mezi námi může učinit neskonale víc, než zač prosíme a co si dovedeme představit,

21 jemu samému buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení na věky věků! Amen.

Máme ve svých srdcích Pána Ježíše? Někdo možná řekne ANO, někdo by to považoval za pýchu a řekne NE, někdo si není jist, jak se to pozná.

V dnešní době se velmi rozšířilo poznání. Mluví o tom i Bible: „Bude rozmnoženo poznání..“. Vše nás zajímá, všemu chceme rozumět. Ale vědecké objevy a vývoj jdou tak rychle dopředu, že toho nejsme schopni. Marně se snažíme vysvětlit pomocí vědy všechny jevy života.

2 Kor 13,5.

5 Sami sebe se ptejte, zda vskutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!

1 Kor 11,28.

28 Necht' každý sám sebe zkoumá, než tento chléb jí a z tohoto kalicha pije.

Gal 6,3.

3 Myslí-li si někdo, že je něco, a přitom není nic, klame sám sebe.

Zkoušejme své vlastní jednání a svědomí. Máme „přečtené“ ty druhé, „víme“ jací jsou, ale pohnutky svého vlastního srdce neznáme. Co je v našem srdci? Naše zájmy, naše starosti, naše touhy, nebo Ježíš? Zbylo nám na Něho v srdci místo?

Máme tendenci řešit srdce jiných. Ale jak bychom mohli znát jedni druhé? Všechny jejich pohnutky? Jeho zoufalství? Jeho zdravotní stav? A kolik času věnujeme svému srdci? To, co je mnohdy špatné, není u druhých, ale u nás, v našem srdci.

Podívejme se do svého srdce. Není to jednoduché a ne vždy na to máme prostředky.

Co potřebujeme k tomu, abychom se mohli podívat do svého srdce:

- Musíme chtít
- Musíme prosit Ježíše Krista, aby nám otevřel oči. „Kup si ode mne bílé roucho a mast na oči, abych viděl.“ Kéž nás Pán obdaří mastí, abychom viděli to podstatné a hezké.

- Pokud chci vědět o tom, v jakém stavu je moje srdce, jdu k lékaři. Stejně to musím udělat v duchovní oblasti. Lékař má řadu přístrojů. Křivkou EKG a ECHO je pro nás Bible. Ta nás informuje, jak jsme na tom. Bibli musíme přijmout jako poselství právě pro mě. Čteme jí osobně pro sebe.
Přísl 6,16.-21.

16 Těchto šest věcí Hospodin nenávidí a sedmá je mu ohavností:

17 přezíravé oči, zrádný jazyk, ruce, které prolévají nevinnou krev,

18 srdce osnující ničemné plány, nohy rychle spěchající za zlem,

19 křivý svědek, který šíří lži, a ten, kdo vyvolává mezi bratry sváry.

20 Dodržuj, můj synu, otcovy příkazy, a matčíným poučováním neopovrhuj.

21 Přivaž si je natrvalo k srdci, oviň si je kolem hrdla.

Přísl 16,5.

5 Hospodin má každého domýšlivce v ohavnosti, zaručeně nezůstane bez trestu.

5 Moj 30,9.10.

9 Hospodin, tvůj Bůh, ti dá nadbytek dobrého v každé práci tvých rukou, plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role. Hospodin se bude opět nad tebou veselit k tvému dobru, jako se veselil nad tvými otci,

10 budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší.

Řím 8,9.

9 Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho.

Možná zjistíme, že je naše srdce špatné. Co s tím? Musím CHTÍT se uzdravit. Obvinění Duchem Svátým nesmím obejít a neřešit nic. Cesta k nápravě jde přes pokání.

Joel 2,13.-18.

13 Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování, shovívavý a nejvyšší milosrdný. Jímá ho lítost nad každým zlem.

14 Kdo ví, nepojme-li ho opět lítost a nezanechá-li za sebou požehnání, a zase budou obětní dary a úlitby pro Hospodina, vašeho Boha.

15 Trubte na polnici na Sijónu, uložte půst, svolejte slavnostní shromáždění!

16 Shromážděte lid, posvěťte sbor, sezvěte starce, shromážděte pacholátka i kojence od prsů, ať vyjde ženich ze svého pokojíku a nevěsta ze své komůrky.

17 Ať mezi chrámovou předsíní a oltářem pláčou kněží, sluhové Hospodinovi, ať prosí: "Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody. Proč se má mezi národy říkat: »Kde je jejich Bůh?«"

18 Horlivě se ujme Hospodin své země a se svým lidem bude mít soucit.

Žalm 51 – Stvoř mi srdce čisté.